

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	20-1/20-14210-007
Otsuse kuupäev	14. dets 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Aase Sammelselg
Tarbija	
Kaupleja	Nappa Trading OÜ, 12430898
Tarbija nõue	Ettemaksu tagastamine.
Asja läbivaatamise aeg	10. dets 2020

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. avaldus rahuldada.
2. osaihingul Nappa Trading tagastada tarbijale 540,00 (viissada nelikümmend) eurot. Tarbija nõudmisel maksta summa välja koos viivitusintressidega VÕS §-s 113 ettenähtud määras.
3. kaupljal täita komisjoni otsus 30 päeva jooksul arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast teatama kirjalikult Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile otsuse täitmisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Pooled sõlmisid 25.juulil 2020 Helsingis asuva ostukeskuse kaupluses Upea Koti müügilepingu nr 26, millega Eesti Vabariigis registreeritud kaupleja kohustus andma tarbijale üle mööbliesemed More 07 vitriin ja Grand tool ning tarbija kohustus tasuma 1 140,00 eurot, sellest 50% ettemaksuna. 25.juuli 2020 maksekorraldusega tasus tarbija kauplajale 570,00 eurot.

Tarbija selgituste järgi kaupleja lepingut nõuetekohaselt ei täitnud, so tellitud kaupa kokkulepitud tähtajaks üle ei andnud. Kaupleja kontaktaadressitele ja ostukeskusesse pöördumisel selgus, et Upea Koti kauplus suleti 1.septembril 2020. Tarbija pretensioonidele kaupleja vastanud ei ole.

Tarbija nõuab ettemaksu tagastamist.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja omapoolseid selgitusi komisjonile ei andnud.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseaduse § 51 lg 1 järgi lahendab komisjon vaidluse poolte kirjalikult esitatud

ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel. Kuivõrd kaupleja jättis omapoolsed selgitused andmata, lahendab komisjon vaidluse lähtudes tarbija poolt esile toodud asjaoludest ja tarbija selgitustest.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Komisjonile esitatud tõenditest saab järeldada, et poolte õigussuhe põhineb müügilepingul.

VÕS § 208 järgi kohustub müüja müügilepinguga andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 ja 209 järgi on asja üleandmine ja ostjal omandi tekkimise võimaldamine müüja põhikohustuseks.

Pooltel puudub vaidlus lepingu sõlmimise ja ostuhinna tasumise üle. Ostjal tekkis õigustatud ootus müügiesemele.

VÕS § 82 järgi tuleb kohustus täita kokkulepitud ajal; tähtpäevas kokkuleppe puudumise korral tuleb kohustus täita mõistlikult vajaliku aja jooksul pärast lepingu sõlmimist, arvestades seejuures kohustuse täitmise kohta, viisi ja olemust. Tarbijale müügi korral peab müüja täitma asja üleandmise kohustuse viivitamata, kuid mitte hiljem kui 30. päeva möödumisel lepingu sõlmimisest (VÕS § 209 lg 6).

Lepingu nr 26 järgi pidi kaupleja kaupleja ostetud mööbli tarbijale üle andma nelja nädala kestel arvates lepingu sõlmimisest, seega 22.augustiks 2020. Kaupleja langes asja üleandmise kohustuse täitmisel viivitusse 23.augustist 2020. Tarbija on esitanud pretensioonis andnud kauplejale mööbli üleandmiseks täiendava tähtaja, mille järgi pidanuks kaupleja kohustuse täitma 18.septembriks 2020.

Hilisemaid kontakte poolte vahel olnud ei ole; tarbija on kaotanud tehingu täitmise vastu huvi ning nõuab ettemaksu tagastamist. Tarbija selgituste kohaselt ei ole kaupleja müügieseme üleandmise ega ka raha tagastamise kohustust täitnud.

VÕS § 116 lg 1 järgi võib lepingupool lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud; oluliseks loetakse rikkumist, mille tagajärjel jääb pool ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis (lg 2).

Kaupleja on rikkunud lepingust tekkinud põhikohustust, so asja üleandmise kohustust. Lepingu rikkumine ei ole mingil moel seotud ostja käitumisega. Kaupleja ei ole esile toonud rikkumist vabandavaid asjaolusid; kohustus jäi täitmata ka täiendavaks tähtajaks. Seega ei saavutanud ostja lepingu sõlmimise eesmärki. Eelneva põhjal hindab komisjon kaupleja rikkumise oluliseks.

Tarbija on nõudnud kauplejalt ettemaksu tagastamist, mis on hinnatav lepingust taganemise tahteavaldusena. Avaldus on saadetud kaupleja poolt avaldatud kontaktide kaudu. Tahteavaldus on sisuliselt põhjendatud ja õiguspärane.

Komisjon selgitab kauplejale, et lepingust taganemine on ühepoolne kujundusõigus, mis lõpetab lepingu teisele poolele tahteavalduse kättetoimetamise ajast. Komisjon loeb lepingust taganemise tahteavalduse kauplejale kättetoimetatuks selle saatmisega kaupleja poolt tavalistel asjaoludel kasutatud kontaktaadressitele (TsÜS § 70).

VÕS § 189 lg 1 järgi võib lepingust taganenud pool nõuda teiselt poolelt lepingu alusel saadu tagastamist. Kaupleja on raha tagastamise kohustusega langenud viivitusse alates 19.septembrist 2020.

Komisjon selgitab tarbijale, et VÕS § 101 lg 1 p 6 ja 113 järgi on võlausaldajal õigus nõuda rahalise kohustuse täitmisega viivitamise korral võlgnikult viivitusintressi tasumist.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et tarbija ostuhinna tagastamise nõue on põhjendatud ja kuulub rahuldamisele; tarbijal on õigus viivitusintressile.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg
/allkirjastatud digitaalselt/